

ผนวก ค

สรุปสาระสำคัญของหลักการในการร่างพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก
และภาษีการให้ พ.ศ....

ร่างพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดกและภาษีการให้ พ.ศ.... เป็นการตรากฎหมายเพื่อให้บังคับจัดเก็บภาษีการรับมรดกจากผู้ที่ได้รับทรัพย์สินอันเนื่องจากการตายของเจ้ามรดก และเก็บภาษีการให้จากผู้รับทรัพย์สินจากการให้โดยเสน่หา เพื่อส่งเสริมการกระจายความมั่งคั่งในสังคม ทั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของโครงสร้างร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ดังนี้

๑. ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
๒. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
๓. ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ (1) ลดอัตราภาษี (2) ลดค่าลดหย่อน และ (3) ยกเว้นประเภททรัพย์สินหรือบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษี

๔. หมวดที่ 1 บททั่วไป

๔.๑ “ผู้เสียภาษี” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก และผู้มีหน้าที่เสียภาษีการให้

๔.๒ ทรัพย์สินที่ได้รับโดยทางมรดกหรือการให้โดยเสน่หาทั้งหมดทุกประเภทถือเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ยกเว้นทรัพย์สินที่ได้กำหนดยกเว้นไว้ในพระราชกฤษฎีกา

๔.๓ ผู้รับมรดกและผู้รับทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษี ประกอบด้วย สมาชิกหรือภรรยา ส่วนราชการ วัด วัดบาทหลวงโรมันคาทอลิก หรือมิสซิก ดงค์การหรือสถานสาธารณกุศล และสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานศึกษาของรัฐในประเทศไทย

๔.๔ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกกฎกระทรวงลดอัตราภาษี ลดค่าลดหย่อน หรือยกเว้นแก่เพิ่มทรัพย์สินหรือบุคคล

๕. หมวด 2 ภาษีการรับมรดก

๕.๑ ฐานภาษี ประกอบด้วย

(๑) กรณีผู้รับมรดกมีสัญชาติไทย ฐานภาษี คือ ทรัพย์สินมรดกทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้รับ

(๒) กรณีผู้รับมรดกเป็นคนต่างด้าว ฐานภาษี คือ ทรัพย์สินมรดกทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้รับ

๕.๒ ให้หักภาระผูกพันออกก่อนเหลือเท่าใดเป็นทรัพย์สินมรดกสุทธิที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก

๕.๓ อัตราภาษีมรดกกำหนด ดังนี้

ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -
ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -
ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -

๕.๔ ให้ใช้ราคาตลาดของทรัพย์สินในวันที่ได้รับโอนทรัพย์สินมรดกเป็นเกณฑ์คำนวณมูลค่าของมรดกพึงประเมิน ในกรณียื่นแบบแสดงรายการรับมรดกเมื่อพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ใช้ราคาตลาดในวันที่ครบกำหนดยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดกเป็นเกณฑ์คำนวณมูลค่าของมรดกพึงประเมิน

๕.๕ ให้ผู้เสียภาษีมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดกต่อพนักงานประเมิน ณ วันที่ได้รับโอนทรัพย์สินมรดกและเสียภาษี หัก ณ ที่จ่าย ทั้งนี้ ผู้เสียภาษีมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดกภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดจากปีที่ได้รับการให้

(๑) กรณีที่ผู้รับมรดกมีสัญชาติไทย ให้ยื่นแบบแสดงรายการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ผู้รับมรดกมีภูมิลำเนาอยู่

(๒) กรณีที่ผู้รับมรดกมิได้มีสัญชาติไทย ให้ยื่นแบบแสดงรายการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ทรัพย์สินมรดกตั้งอยู่

๕.๖ อนุญาตให้ผ่อนชำระได้

๕.๗ อนุญาตให้นำภาษีการให้ตามจำนวนที่ได้เสียไปแล้วหรือภาษีมรดกสำหรับทรัพย์สินที่ได้เสียให้กับประเทศอื่นมาเครดิตภาษีได้

๕.๘ กองมรดกที่ไม่ได้แบ่ง ซึ่งเสียภาษีการรับมรดกไปแล้วเมื่อผู้รับมรดกได้รับโอนทรัพย์สินนั้น ไม่ต้องเสียภาษีการรับมรดกอีก

๕.๙ หากมีกรณีสงสัยในการยื่นแบบรายการภาษีการรับมรดก เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินราคาทรัพย์สินมรดกที่ต้องเสียภาษีและแจ้งผลการประเมินให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบ ซึ่งผู้เสียภาษีการรับมรดกต้องชำระภาษีภายในสามสิบวันนับที่ได้รับแจ้งการประเมิน

๖. หมวดที่ 3 ภาษีการให้

๖.๑ ฐานภาษี ประกอบด้วย

(๑) กรณีผู้รับทรัพย์สินมีสัญชาติไทย ฐานภาษี คือ ทรัพย์สินมรดกทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้รับ

(๒) กรณีผู้รับทรัพย์สินเป็นคนต่างด้าว ฐานภาษี คือ ทรัพย์สินมรดกในประเทศที่ได้รับ

๖.๒ ให้หักภาระผูกพันออกก่อน เหลือเท่าใดเป็นทรัพย์สินสุทธิที่ต้องเสียภาษีการให้

๖.๓ อัตราภาษีการให้กำหนด ดังนี้

ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -
ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -
ทรัพย์สินมรดกสุทธิไม่เกิน -	ล้านบาท	ร้อยละ -

๖.๔ ให้ใช้ราคาตลาดของทรัพย์สินในวันที่ได้รับโอนทรัพย์สินมรดกเป็นเกณฑ์คำนวณมูลค่าของมรดกพึงประเมิน ในกรณียื่นแบบแสดงรายการรับทรัพย์สินเมื่อพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ใช้ราคาตลาดในวันที่ครบกำหนดยื่นแบบแสดงรายการภาษีการให้ เป็นเกณฑ์คำนวณมูลค่าของทรัพย์สินพึงประเมิน

๖.๕ ให้ผู้เสียภาษีมียหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการให้ต่อพนักงานประเมิน ณ วันที่ได้รับโอนทรัพย์สิน และเสียภาษี หัก ณ ที่จ่าย ทั้งนี้ ผู้เสียภาษีมียหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการให้ภายใน 1 ปี นับจากวันที่เจ้ามรดกตาย โดยหากยังไม่มีการแบ่งมรดกวันที่ 31 มีนาคม ของปี ถัดจากปีที่ได้รับการให้

(๑) กรณีที่ผู้รับทรัพย์สินมีสัญชาติไทย ให้ยื่นแบบแสดงรายการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ผู้รับทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่

(๒) กรณีที่ผู้รับทรัพย์สินมิได้มีสัญชาติไทย ให้ยื่นแบบแสดงรายการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่

๖.๖ อนุญาตให้ผ่อนชำระได้

๖.๗ อนุญาตให้นำภาษีการให้ที่ได้เสียให้กับประเทศตามจำนวนที่เสียไปแล้วมาเครดิตภาษีได้

๖.๘ หากมีกรณีสงสัยในการยื่นแบบรายการภาษีการให้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินราคาทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีและแจ้งผลการประเมินให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบ ซึ่งผู้เสียภาษีการให้ต้องชำระภาษีภายในสามสิบวันนับที่ได้รับแจ้งการประเมิน

๗. หมวด 4 อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

๗.๑ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจในการประเมินภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มในกรณีที่

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือแจ้งราคา

ทรัพย์สินแตกต่างจากราคาที่เจ้าพนักงานตีราคาได้ตีราคา

(๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมิน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ชำระภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

๗.๒ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

ออกหมายเรียกผู้รับมรดกและผู้รับทรัพย์สินมาให้ถ้อยคำ

สั่งบุคคลตาม (๑) ให้ตอบคำถามเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่น อันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบ แต่จะต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ของบุคคลตาม (๑) เพื่อตรวจสอบมรดกพึงประเมินอันเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่อง และมีอำนาจยึดและอายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบได้

เปิดหรือสั่งให้เปิดตู้หรือกล่องในธนาคารเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินมรดก

๗.๓ กำหนดระยะเวลาในการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินภาษีการรับมรดกและภาษีการให้

๘. หมวด 5 การอุทธรณ์

อนุญาตให้ผู้เสียภาษีอุทธรณ์การประเมิน โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน หลังจากวันได้รับแจ้งการประเมิน ณ สรรพากรพื้นที่

๙. หมวด 6 เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มีการกำหนดกรณีและอัตราเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

๑๐. หมวด 7 บทกำหนดโทษ

มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้เสียภาษีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินที่มีอำนาจภายใต้กฎหมายนี้

๑๑. หมวด 8 รายได้ภาษี

กำหนดให้เป็นรายได้ของท้องถิ่นที่ผู้รับมรดกหรือทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่หรือท้องถิ่นที่ทรัพย์สินมรดกหรือทรัพย์สินตั้งอยู่ (กรณีผู้รับมรดกเป็นคนต่างด้าว)